

Hvordan overvindes geopolitik og faren for en ny verdenskrig

Tidspunktet kunne ikke have været mere gunstigt for Schiller Instituttets konference den 30. juni – 1. juli 2018, netop som der opbygges momentum for konsolideringen af et nyt paradigme, drevet af den diplomatiske og økonomiske politik, der defineres af Kinas Bælt-og-Vej-Initiativ (BRI). Monumentale forandringer har fundet sted i de seneste måneder, idet et voksende antal nationer indgår i den nye strategiske geometri, der er centreret i en USA-Rusland-Kina-alliance, som dukker op på trods af massiv modstand fra de britiske og amerikanske netværk, der agerer for at bevare en farlig gammel verden defineret af geopolitik.

Helga Zepp-LaRouche gav hovedtalen om "Modsætningernes Sammenfald – Morgendagens Verden." Med henvisning til det planlagte møde den 16. juli i Helsinki mellem Trump og Putin, udtrykte hun håb om, at der vil blive etableret en dagsorden for et nyt paradigme, som vil sætte en stopper for det neoliberale dogme, der har ført til katastrofe for så mange. De 68 millioner flygtninge, som De Forenede Nationer rapporterede om i slutningen af 2017, er blot et af de mere chokerende resultater af den brutale politik, som den transatlantiske verden har ført i den seneste periode. Vejen ud er at deltage i, og sprede dynamikken af, den Nye Silkevej, sagde hun, hvilket er i overensstemmelse med de grundlæggende principper, som Lyndon LaRouche, hun selv og Schiller Instituttet har forsvaret i forskellige former og projekter i over 40 år.

Hovedtalen blev fulgt af det første panel, der blev åbnet af Vladimir Morozov (47:18), programkoordinator for det russiske råd for internationale anliggender, en ledende tænketank tilknyttet det russiske udenrigsministerium. Han talte om

emnet "Ruslands rolle i den nye verdensorden", en rolle, som skal baseres på genopbygning af gensidig tillid mellem lande. Men han advarede om, at de nødvendige ændringer i den globale orden ikke sker fra den ene dag til den anden. At erstatte fortidens unipolære verden med en multipolær verden, sagde Morozov, er ikke en løsning, da det indebærer, at der er mange poler, der hver især er i konkurrence med de andre. Multilateralisme er en bedre tilgang efter hans opfattelse, og involverer samarbejde gennem internationale organisationer som FN, SCO, BRICS-organisationen, Eurasian Economic Union osv. om en dagsorden for global denuklearisering og økonomisk udvikling.

Den anden tale, "Globalisering med modsat fortegn, og udfordringen for Kinas udenrigspolitik i den nye tidsalder" blev givet af Dr. Xu Jian (1:01:20), vice præsident for Kinas Institut for Internationale Studier (CIIS) og Senior Research Fellow og direktør for CIIS Akademiske Råd. De igangværende ændringer i verdensordenen repræsenterer en række grundlæggende udfordringer, påpegede han, såsom hvordan man kan overvinde social uretfærdighed og ulighed og en ulige fordeling af udvikling i verden, der forværres af globalisering og markedsøkonomi. Kina har forpligtet sig til princippet om fred og udvikling, som præsident Xi Jinping gentagne gange har sagt, men Kina står over for udfordringen af hvad Xu kaldte "tre farlige faldgruber": "Thukydid's fælde" defineret af Joseph Nye, med at udøve for meget styrke, "Kindleberger-fælden", som refererer til magter, der er for svage til at levere globale offentlige goder og "Koldkrigs-fælden" med ideologiske forskelle.

Publikum hørte derefter fra den amerikanske delstats-senator Richard Black (1:26:17) fra Virginia via en videopræsentation om "De sande amerikanske interesser." Senatoren fordømte meget stærkt den "ikke-erklærede amerikanske krig mod det syriske folk", ført imod et land, der faktisk er tyngdepunktet i den globale krig mod terrorisme. USA har uddannet, bevæbnet og finansieret fremkomsten af jihadisme, anklagede han, for i Syrien at gennemtvinge et regimeskifte, som på ingen måde er i

De forenede Staters interesse. Faktisk var Syrien før 2012 et af de fem sikreste lande i verden.

Pensioneret oberstløjtnant Ulrich Scholz (1:49:35), en tidligere tysk pilot i luftvåbnet og NATO-planlægger, behandlede emnet "Interesse-monstre: Demokrati, Menneskerettigheder, og andre Hyklerier". Politikere taler meget om "værdier" og "menneskerettigheder" for at retfærdiggøre deres krige, beskyldte han, men hvad de tilstræber og beskytter er brutale interesser. Han mindede om, at han før Irak-krigen i 2003 havde advaret om, at en sådan krig ville ende i en "global jungle", hvilket den vitterlig og ulykkeligvis gjorde. I stedet for strategier med intimidering, som dominerer vestlig politik i dag, foreslog han, at der skal skabes en balance baseret på gensidig respekt for de andres interesser, og implementering af menneskerettighederne – i modsætning til blot at tale om dem. Scholz forsvarede stærkt en tilgang, der bestod af lande, som betragtede andres interesser, – ikke fra deres eget standpunkt, men "fra oven", som fra et højt hævet tårn, der giver et altomfattende overblik.

Pensioneret Oberst Alain Corvez (2:06:44), international konsulent, tidligere rådgiver for de franske forsvars- og indenrigsministerier, talte om at "USA's fornægtelse af en multipolær verden gør overgangen meget smertefuld." Med henvisning til senator Blacks intervention, bemærkede han, at præsident Trump er meget udfordret af den "dybe stat" derhjemme, det skjulte oligarki, der har tvunget ham til at fortsætte med militære interventioner. Denne politik er ikke i det egentlige Europas interesse, eller hvad Charles de Gaulle kaldte "Europas nationer", i modsætning til Den Europæiske Union, som er blevet et teknokratisk, overnationalt regime. Det afgørende spørgsmål for Frankrig er, efter Corvez 'opfattelse, hvornår Frankrig endelig vil det undsige Saudi-Arabien og Qatar for deres aggressive politik i Mellemøsten, rettet imod Syrien og Yemen? Sanktionerne mod Iran, som EU har truffet afgørelse om, går også imod Europas sande interesser. Panelet blev afsluttet med en live-præsentation, som blev

streamet fra USA; en præsentation af Roger Stone (2:33:36), en politisk strateg fra Trump-fraktionen i det Republikanske Parti, der talte om "den Præsident Trump som europæerne ikke kender. "Han fordømte det "onde to-parti duopol", det vil sige Bush'ernes og Clintons magt, der sammen med Obama-administrationen gennem otte år, har fremmedgjort amerikanere fra begge partier så meget, at de stemte en "outsider" ind i Det hvide Hus. Den såkaldte "Russiagate-skandale", sagde Stone, er bare et røgslør til at dække over "duopolets" magtmisbrug imod den nominerede Trump, der startede helt tilbage i maj 2016, på et tidspunkt hvor Trumps nominering ikke engang var sikker. "Duopol"-samarbejdet for at kapre 2016-valget foregår stadig, hvilket fremgår af chikanen mod Stone selv, der forhindrede ham i at deltage personligt i denne Schiller-Institut-konference. Han gennemgik den åbenbare rolle, som den britiske efterretningstjeneste spiller i de nuværende operationer mod Trump.

Økonomiske og politiske potentialer for Bælt og Vej-initiativet.

I konferencens sidste panel tog talere fra Tyskland og fra Sydøsteuropa fat på det potentiale, der kan udløses ved at tilslutte sig BRI.

Elke Fimmen (10:54) fra Schiller Instituttet åbnede diskussionen med en præsentation af "En ny perspektivplan for fremtiden – hvordan Øst- og Sydøsteuropa kan deltage i skabelsen af et nyt globalt økonomisk mirakel". Hun opfordrede vesteuropæiske nationer til at lave deres hjemmearbejde og indse, at kun ved at samarbejde med Kinas silkevejsprojekt

sammen med Rusland og den Eurasiske Økonomiske Union, kan der opnås langsigtet velstand, stabilitet og fred. Nationers sande rigdom, understregede hun, ligger i udviklingen af deres befolkningers kreativitet. Som eksempler på hvad der kan gøres, rapporterede hun derefter om de resultater, der blev opnået i regi af "16 + 1" -samarbejdet mellem Kina og de central- og østeuropæiske lande.

"Balkans syn på det nye paradigme" var temaet, der blev taget op af prof. Ivo Christov (25:48), medlem af det bulgarske parlament. Med udgangspunkt i den geopolitiske aksiomatiske erklæring om, at "geografi er skæbne", pegede han på den vigtige placering af Balkan-regionen, med dens interessante historie, økonomi og kultur, som en port til Europa, både for landruterne og den Nye Silkevejs havruter. Det er også mødestedet for forskellige interesser fra USA, Rusland, Tyrkiet og Kina, sagde han. Til slut understregede han Balkans betydning for forandring.

Den fremtrædende tyske økonom Folker Hellmeyer(46:34) talte om "mulighederne for integration af den Eurasiske Told og Økonomiske Union og Kinas OBOR-initiativ". Han bemærkede "den enorme opstigning" af asiatiske lande over de sidste årtier, hvilket er uden sidestykke i historien. Det eurasiske kontinent accepterer ikke længere de gamle industrilandes overherredømme, sagde han, hvis lande, i modsætning til de fleste asiatiske lande, står overfor "aldrig, politisk træthed og gæld". De sidstnævnte opretter deres egne alternative institutioner, såsom AIIB, New Development Bank eller CIPS som modstykke til SWIFT. Hellmeyer viste, at den Eurasiske Told og Økonomiske Union (EAEU) er den mest oplagte partner eller bro for at bringe Europa ind i samarbejde med One Belt, One Road-programmet.

Prof. Duško Dimitrijević (1:10:36), en stipendiat ved Institut for International Politik og Økonomi i Beograd, Serbien, kom ind på "Kinas nye Silkevej: Muligheden for fredelig udvikling i verden". Bælt & Vej-strategien tilbyder at bringe rigdom til andre nationer, i modsætning til geopolitisk fragmentering. Kina udvikler venskabsforbindelser med udviklingslande som

Serbien, et lille, landlåst, militært neutralt land, og deres økonomiske samarbejde er blevet opgraderet flere gange. I 2016 besøgte præsident Xi Serbien og underskrev 20 samarbejdsaftaler.

Hans von Helldorff (1:36:45), talsmand for Forbundsforbundet for det Tyske Silkevejsinitiativ, talte om "En nødvendig lovramme for investeringer af tysk og europæisk SME-økonomi i de nationale økonomier langs den nye silkevej". Efter at have beskrevet BRI som en fredspolitik med enorme dimensioner, beklagede han, at det betragtes med sådan skepsis i Tyskland. Han pegede på sanktionerne mod Rusland som blot et enkelt eksempel på en politik, der straffer tyske små og mellemstore virksomheder så hårdt. Der er efter hans mening behov for, at den tyske regering støtter "das Mittelstand" i sine aktiviteter i Eurasien og Kina, ved at tilvejebringe et klart regelsæt, et sikkerhedsnet for erstatningskrav, samt eksportfinansiering.

Leonidas Chrysanthopoulos (1:57:55), en forhenværende ambassadør for Grækenland og tidligere generalsekretær for Den Økonomiske Samarbejdsorganisation for Sortehavet (BSEC) talte om "Integrationen af det eurasiske kontinent". Han understregede de vigtige følgevirkninger, som positive økonomiske projekter har på at bringe tidligere politiske modstandere sammen for at arbejde på et fælles projekt. For eksempel ville projektet, der kendes under navnet Sortehavsringvejen, forene medlemmerne af BSEC og lette vejtransporten fra Sortehavs-landene til Europa.

Hans anden pointe var, at EU er stærkt imod den reelle økonomiske udvikling, da bureaukraterne har mistet kontakten med befolkningen og kun er interesserede i at redde bankerne. Han hævdede ganske kraftigt, at EU skulle elimineres, således at nationer kunne arbejde bilateralt for at etablere økonomiske forbindelser fri for restriktioner fra Bruxelles. I den sammenhæng henviste han til sagen om Ungarn, som havde arbejdet med Kina om højhastighedstog, og blev stoppet af EU. En video med titlen "Den Eurasiske Kanal og Den Nye Silkevej." var blevet lavet til konferencen af professor Nuraly

Bekturganov (2:16:14), vicepræsident for Akademiet for Naturvidenskab i Kasakhstan. Dette projekt, der er blevet diskuteret i detaljer af både Kasakhstans præsident Nazurbayev og den russiske præsident Putin, ville gøre det muligt for store skibe at transportere fragt på op til 100 tons dwt direkte fra det Kaspiske Hav til Sortehavet, og derfra til Middelhavet og videre til oceanet. Det ville i høj grad øge skibsfragt over hele Eurasien.

Konferencen blev afrundet af en 90 minutters åben diskussion mellem talerne og tilhørerne om en lang række spørgsmål (2:33:25). Helga Zepp-LaRouche konkluderede konferencen ved at pege på en fundamental forskel i værdier, som for øjeblikket hersker mellem Vesten og Kina: I Europa er finansspekulationen voldsom, mens fattigdommen stiger, hvorimod den kinesiske ledelse er forpligtet til at fjerne fattigdom, ikke kun indenlandsk, men også i udlandet, og deres tænkning er baseret på konfucianisme.

Zepp-LaRouche har hævdet, at den nærmeste ækvivalent til Konfucius i Vesten, er Friedrich Schiller. Konfucius og klassisk indisk filosofi stræber efter at uddanne følelserne til ikke at kunne fostre onde tanker, ligesom Schiller gjorde, især i hans æstetiske breve. Vi har studeret, hvordan Renæssancen kunne bringe verden ud af den mørke tidsalder ved hjælp af gode ideer, stor kunst og stor videnskab. Vi kan gøre det igen i dag. "Vi bør være glade. Vi lever i en tid, hvor vi kan ændre tingene. Slut jer til os! Det er meget sjovt! ", konkluderede hun.

Fremtiden for de europæiske

Lande

Konferencens 3. panel søndag formiddag præsenterede en optimistisk og entusiastisk diskussion om de reformer og ændringer, der er nødvendige, for at Europas nationer kan tage del i det nye paradigmes win-win-diplomati og samarbejde.

Jacques Cheminade, formand for Solidarité et Progrès og 3 gange kandidat til det franske præsidentvalg, åbnede panelet med en udfordring, nemlig at Europa må vende tilbage til ideen om at bidrage til "den menneskelige civilisation", hvilket, som han sagde, er "helt anderledes og i modsætning til EU. "Europa har underkastet sig imperiet i London og Wall Street, sagde han, hvilket ødelægger nationerne her og dets naboer i Afrika og Mellemøsten. EU-topmødet om indvandringspolitik den 28.-29. Juni blev baseret på et princip om udvælgelse, som er i overensstemmelse med en EU-politik, der har accepteret ideen om et univers baseret på nulsumsspil reglen. Svaret er, at se på den nye model for relationer mellem større lande, nemlig modellen for Den nye Silkevej. I modsat fald er Europa i fare for at blive tilintetgjort på grund af manglende kreativitet."

Cheminade blev efterfulgt af professor i filosofi, og præsident for den internationale fremskridtsorganisation, Dr. Hans Köchler (29:17), som talte om "genoprettelsen af international lov." Hvorfor, spurgte han, er nationer og deres ledere ikke blevet holdt ansvarlige i en æra, der siden 2003 har været karakteriseret ved destruktive krige, invasioner, regimeskifte? Den juridiske norm er, at når en lov overtrædes, har det konsekvenser. Håndhæver vi normer for international ret i dag? Svaret han gav, er "Nej." Selv om international lov siger, at brugen af magt og trussel om magt er ulovlig, bliver dette ikke håndhævet. Han pegede på en modsigelse i forbindelse med dannelsen af FN's Sikkerhedsråd, hvilket er at hvis et af de 5 permanente medlemmer engagerer sig i aggressiv handling, kan medlemmet nedlægge veto imod enhver indvending

imod dets brug af magt, sådan som det er sket flere gange. Hvis det ikke er muligt at ændre FN's vedtægter, sagde han, så burde det måske erstattes af en ny institution, som ikke er underlagt "diktaterne for magtpolitik".

Marco Zanni (1:01:57), italiensk medlem af Europa-Parlamentet, efterfulgte dr. Köchler og talte om EU's manglende evne til at løse problemer på mange områder som bank- og finanspolitik, sikkerhed og indvandring. Fra 2010 og fremefter har EU ikke genoprettet den økonomiske vækst, men snarere skabt "makroøkonomiske ubalancer og stigende polarisering" inden for Unionen. Efter at have gennemgået disse forsømmelser spurgte Zanni: "Kan vi genoverveje en anden institutionel ramme?" Idet EU er over-afhængig af andre i økonomiske og sikkerhedsmæssige forhold, foreslog han et alternativ baseret på at gøre Europa til en "bro mellem USA og de fremvoksende magter i øst", hvilket ville være muligt med Trump-regeringen. Han gentog flere gange, at EU burde se på "Kina-modellen", især i forbindelse med kreditpolitik og i forbindelse med indvandningskrisen. Det nuværende system er dysfunktionelt. Hvad angår den nye italienske regering, er målet, ifølge Zanni, at "reformere" EU og blive et eksempel på, hvordan man arbejder sammen med Kina.

En anden taler fra Italien, professor Michele Geraci, var programsat til at tale på samme panel om betydningen af det europæiske samarbejde med Kina for at udvikle Afrika, men i midten af juni blev han udnævnt til viceminister for det økonomiske udviklingsministerium for den nye regering, hvorved hans deltagelse blev forhindret. Han sendte en kort lydhielsen, som blev afspillet for konferencens deltagere.

Præsentationerne blev afsluttet af Dr. Armin Azima(1:30:40) fra Hamborg Universitet. Azima præsenterede et kortfattet og knusende angreb på omlægningen til "vedvarende energi" indenfor EU, og foreslog i stedet at Tyskland skal mestre fusionsteknologi, hvilket "vil åbne porten til en ny og

vidunderlig verden med muligheder, der for øjeblikket er utænkelige". Han bemærkede, at problemet med kerneaffald fra fissionsteknologier kan løses af en ny reaktortype, BN-800, der nu er i brug i Rusland, og som kan afbrænde " nukleart affald "som om det var konventionelt nukleart brændsel. Han afsluttede med at spørge alle om, hvad det ville være muligt at gøre, hvis energi var ekstremt billigt og rigeligt, som tilfældet ville være med udviklingen af nuklear fusion.

I diskussionen efter disse præsentationer blev der rettet adskillelige spørgsmål til Zanni, herunder en udveksling mellem Hussein Askary, Zanni og Cheminade om den triangulære udvikling i Afrika. Askary protesterede mod den almindelige opfattelse af, at afrikanere "stiller sig i kø for at tigge om penge" fra Europa. Zanni var enig, idet han sagde, at de afrikanske lande skal bemyndiges ved at indføre den kinesiske model med at yde kredit direkte til udvikling snarere end at give penge til private virksomheder, som EU gør det for nærværende. Cheminade formulerede problemet således, at Europa har indført den britiske monetaristiske politik, mens Kinas udvikling ikke er baseret på "penge", men på at fremme kreditpolitikker, der igen er fremmede for menneskers kreative kræfter, hvilket Lyndon LaRouche altid har insisteret på, er grundlaget for økonomisk udvikling.

Det andet hovedtema var en dialog mellem professor Köchler og Helga Zepp LaRouche om, hvordan man genopretter retsprincippet. Det underliggende spørgsmål, som LaRouche rejste, er at basere love på principper, der afspejler den kosmologiske orden, hvilket, som Zepp-LaRouche bemærkede, altid har været Lyndon LaRouches tilgang. Köchler tilsluttede sig denne opfattelse og tilføjede, at menneskerettighedserklæringen fra 1948 erklærer, at ethvert menneske besidder "naturlige rettigheder", en doktrin som "forener alle racer og etniske grupper".

Hvordan Bælt og Vej-Initiativet forandrer Afrika

Konferencens andet panel var sat til at omhandle forandringer fremkaldt af Bælt og Vej-Initiativet (BRI), som den eneste humane måde at håndtere flygtningekriser på. Indledende bemærkninger blev givet af Schiller Instituttets koordinator for Sydvestasien, Hussein Askary, der understregede, at der skal skabes en ny og lige verdensorden, hvis de mange flygtningekriser i verden skal løses.

Han blev efterfulgt af førstesekretæren for økonomi og handel ved Folkerepublikken Kinas ambassade i Tyskland, Wang Hao (14:45), som oprindeligt skulle have talt under panel III, men som uforudset ikke var i stand til at vente. Han opfordrede EU, som er Kinas største handelspartner, til at deltage i Bælte og Vej-initiativet. På grund af sine begrænsede ressourcer er Kina meget afhængig af andre, sagde han, herunder Tyskland og Europa. Tyskland er det største, ikke-asiatiske, medlem af AIIB, som også 18 andre europæiske lande har tilsluttet sig. Han opfordrede europæiske virksomheder til at komme op med deres egne projekter for videregående samarbejde.

H.E. Yusuf Maitama Tuggar (24:22), ambassadør for Forbundsrepublikken Nigeria i Tyskland, opfordrede tilhørerne til ikke at anlægge den binære "Kina versus Europa betragtning, et levn fra Den kolde Krig. Vi har brug for samarbejdet mellem alle tre." Afrika skal deltage i alle diskussioner om infrastruktur, udvikling og migration. Et eksempel han nævnte er projektet for genopfyldning af Chadsøen. Et sådant transformativt projekt er, hvad der er nødvendigt, for bæredygtig udvikling, sagde han og dette må finansieres. "Det vil lykkes, hvis alle lægger deres hoveder

og hænder sammen.”

Mohammed Bila (38:30), en model-ekspert fra Lake Chad Basin Kommissionens Lake Chad Basin Observatory, forklarede om Transaqua-projektet, og hvor projektet står nu, efter topmødet i Abuja marts 2018 mellem otte afrikanske stats- og regeringschefer, som godkendte projektet. Det vil bringe økonomisk udvikling og direkte forbedre sikkerheden for syv lande, og indirekte for fem mere. Bila forklarede, hvordan der vil være værdiforøgelse langs vandvejen. Konceptet, med dets gensidige fordele, kan også øge den regionale handel, skabe ny økonomisk infrastruktur som flodhavne, containerterminaler, agroindustrielle zoner og nye veje langs den 2.400 km lange vandvej.

Den lange historie af relationerne mellem Kina og Afrika blev taget op af Amzat Boukari-Yabara (1:01:18), en afrikansk historiker og generalsekretær for den Panafrikanske Umoja Liga. Kritikken af den kinesiske tilstedeværelse i Afrika, en kritik som er udbredt i de vestlige medier, er mere motiveret af nedgangen i den euro-amerikanske indflydelse på markeder, som de troede ville være deres for evigt, end af en reel interesse for afrikanernes fremtid. Hans synspunkt er, at når et hvilket som helst afrikansk land forhandler med Kina eller et andet stort land, bør det altid huske på den overordnede interesse for Afrika som et kontinent. Boukari-Yabara foreslog også at oprette en panafrikansk bank for erstatning og genopbygning.

Abdullatif Elwashali og Aiman Al-Mansor (1:21:12) fra den yemenitiske sammenslutning for Menneskerettigheder og Fred, INSAN, rapporterede om den forfærdelige situation i deres land, foranlediget af aggressionskrigen, der føres af den saudiarabisk ledede koalition. Efter 3 års krig er nationen ødelagt, der er over 36.000 civile ofre, heraf 14.000 dødsfald, og befolkningen lider under en humanitær katastrofe, der er forværret af luft- og søblokaden. De citerede nogle alarmerende statistikker: 1,25 millioner mennesker trues af sult og epidemier, mens 33 millioner lider af mangel på medicinske forsyninger. 896 skoler er blevet fuldstændig

ødelagt, og 55 % af de medicinske faciliteter er nu ubrugelige. Humanitær bistand er ikke forestående, alt imens det internationale samfund er utilbøjelig til at hjælpe. Uanset deres påstande, intervenserer saudierne militært for at vriste den politiske kontrol fra Sana'erne og svække dets militære styrker. Ellers er Yemen et valg for geografisk placering af det Nye Silkevejsprojekt, men den saudisk ledede koalition ønsker at forhindre win-win samarbejde.

Hussein Askary (1:41:00) gav også en præsentation af hans nye rapport om genopbygningen af Yemen, en operation, som betegnes Felix. Formålet med denne operation (kaldet "Felix" efter det oprindelige latinske navn Arabia Felix for regionen Yemen) er ikke at genopbygge landet, som det var før krigen startede, men at tilvejebringe den "økonomiske platform" for en velstående og progressiv nation og dets forbindelse til BRI. Han beskrev tiltag for at vende de politikker, der er blevet pålagt over en 30-årig periode med betingelser givet af IMF og Verdensbanken, tiltag såsom oprettelsen af en Yemenitisk nationalbank for genopbygning og udvikling til finansiering af genopbygningen af landet, og opførelse af udviklingskorridorer, der via Oman og Iran forbinder Yemen med Afrika og til den Nye Silkevej.

Introduktion til Helga LaRouches Nye Paradigme Webcast den 5. juli 2018

Helga Zepp-LaRouche udarbejdede den 17. juni et udkast til Den Europæiske Union (EU), der forklarede hvordan "eksemplet fra Singapore" viser, at tidligere fjendtligt indstillede nationer kan arbejde sammen om at løse tilsyneladende uhåndterlige

problemer, når de tager fat på kriser ved at anlægge ånden fra den nye Silkevej. Desværre har EU ikke taget imod hendes råd. Imidlertid hørte de over 300 deltagere på Schiller Instituttets konference den 30. juni -1. juli på embedsmænd fra Rusland, Kina, USA, Nigeria, Yemen og mange europæiske lande, som arbejder hen imod dette mål. Deltag i Schiller Instituttets ugentlige strategiske webcast, når fru LaRouche giver indsigt i, hvorledes fordelene ved det nye paradigme kan realiseres over hele verden.

POLITISK ORIENTERING: Før Trump-Putin møde: Schiller Instituttets konference markerer overgang til det nye paradigme. Se også diskussionen.

Med formand Tom Gillesberg

Video, indlæg:

Video, diskussion:

Lyd:

Europa har fået et nyt lederskab: Schiller Instituttets konference opnår alle sine mål

Leder fra LaRouchePAC, 2. juli, 2018 – Schiller Instituttets netop afsluttede konference i Tyskland den 30. juni -1. juli gjorde præcis det, som stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche offentligt havde foreslået, at EU's »migrations-topmøde« 28. – 29. juni burde gøre.[1]

Det var at fokusere det europæiske lederskab på udvikling af økonomi og infrastruktur i Afrika, gennem samarbejde mellem Europa og Kina og forlængelse af Bælte & Vej Initiativet ind i Mellemøsten (Sydvestasien) og Afrika. Således vil den eneste, reelle løsning på krisen med strømme af migranter, der flygter ind i Europa fra terroristkrige og forarmelse i disse områder, begynde. (Naturligvis vil der komme en genoplivning af europæisk, højteknologisk industri fra denne proces.)

Men EU-topmødet blev holdt uden at behandle LaRouches forslag og gjorde efter alt at dømme ingen verdens ting. Men Schiller Instituttets møde, der gik ud fra det høje standpunkt i fr. LaRouches åbningstale – et nyt paradigme for internationale relationer, baseret på nationernes gensidige udvikling – opnåede det, som EU-topmødet ikke satsede på, og etablerede sig selv som et nyt lederskab for Europa.

Konferencen bragte 300 europæiske ledere og aktivister sammen til to dages nonstop-drøftelse af en forlængelse af Bælte & Vej Initiativet, og med afrikanske ledere, kinesiske og russiske diplomater og ekspertrepræsentanter, europæiske

eksperter inden for økonomi og militær, der talte, samt en dynamisk »Ny Silkevejsorganisation« fra det krigshærgede Yemen. GBTimes, et medieselskab med base i Finland, der fokuserer på at »bringe Kina nærmere«, har leveret en udstrakt dækning af begivenhederne.

Desuden udtalte to amerikanske talere fra politiske kredse, og som støtter præsident Donald Trump, deres stærke støtte til Schiller Instituttets kampagne for at erstatte krige med udvikling i disse områder. Deres præsentationer kan ligeledes blive bredt cirkuleret i USA.

Planlægningsdokumenterne for at opnå dette arbejde er udgivet af EIR og Schiller Instituttet: *Anden udgave af Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen; forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika*[2], og den arabisksprogede rapport *Operation Felix: Yemens mirakuløse genopbygning og tilslutning til den Nye Silkevej*. [3] Konferencens begivenheder vil blive udgivet i *Executive Intelligence Review* i de kommende uger. Helga Zepp-LaRouche havde forudsagt, at topmødet mellem USA og Korea 12. juni ville blive en »game-changer« for det nye paradigme, og hun påberåbte ånden fra dette møde i sin hovedtale.[4] Med endnu et Trump-Kim-møde, der allerede er bragt på bane til FN's Generalforsamlings sammentræde til september i New York, vil den næste, potentielle game-changer, især for en afslutning af »evindelig krigsførelse« i Mellemøsten, blive topmødet mellem præsidenterne Trump og Putin den 16. juli.

Den britiske modstand mod dette Helsinki-møde er ekstraordinært voldsom; britisk efterretnings »Russiagate«-kampagne mod præsident Trump, der har til formål at gøre samarbejde mellem USA og Rusland umuligt og at tvinge præsidenten ud af embedet for blot at overveje et sådant samarbejde. Forsvarsminister Mattis har netop skriftligt truet med at afslutte den amerikansk-britiske særlige forsvarsrelation; og, med Trump, der efter planen skal mødes med den britiske premierminister May tre dage før sit topmøde

med Putin, må vi være i højeste alarmberedskab med hensyn til britiske sabotagehandlinger mod dette topmøde.

Men Helga LaRouche pegede også på en langt mere generel trussel mod det nye paradigme – et truende finanskrak, der eksploderer ud af en superophedet, global boble af selskabsgæld, der er blevet pustet op af de »fire store« centralbanker siden krakket i 2007-08. Trump har midlertidigt afværget dette krak med en enorm selskabsskattelettelse, men har herved formodentlig blot gjort krakket værre, når det rammer.

At stoppe dette krak betyder omgående at gennemføre Glass/Steagall-bankopdeling sådan, som vælgere i USA og Europa bliver ved med at kræve. Og det kræver oprettelsen af nationale kreditinstitutioner for at erstatte den spekulative kasinogæld, som sandsynligvis blot vil fordampe under Glass-Steagall.

En sådan statskredit udstedes af Kinas offentlige, kommercielle banker til at være drivkraft for Bælte & Vej Initiativets udviklingsprojekter. Men USA og de europæiske lande har endnu ikke genopdaget Alexander Hamiltons metode til at gøre dette. Det forklares i Lyndon LaRouches »Fire Love til Nationens – og Verdens – Redning«[5] fra 8. juni, 2014, og er dét, der gør LaRouches bevægelse til det nye lederskab.

[1] Se: Helga Zepp-LaRouche: »EU-topmødet må følge Singapores eksempel!«

[2] Se: Helga Zepp-LaRouche: »En fælles fremtid for menneskeheden«. Introduktion til bind II af rapporten, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«

[3] Se: Introduktion til rapporten af dens forfatter, Hussein Askary

[4] Se: Helga Zepp-LaRouche: »Motsætningernes Sammenfald – Morgendagens verden«

[5] Se: LaRouches Fire Love, feature

Schiller   Instituttets internationale konference 30. juni-1. juli, Tyskland: Panel I, alle taler (video)

Med Helga Zepp-LaRouches åbningstale, *Modsætningernes sammenfald – Morgendagens verden*, samt andre taler.

Hussein Askarys tale på Schiller Instituttets konference, 30. juni: Hvordan   Bælte   &   Vej

Initiativet er i færd med at forandre Afrika; den eneste humane løsning på flygtningekrisen

Så, hvad enten du er flygtning, en indfødt, en borger, er bosiddende i Europa eller USA eller et andet sted, så bør du gå med i Schiller Instituttet: For dette er den eneste måde, som jeg har erfaret, at skabe forandring i verden på, og som har en indvirkning på alle levende skabninger på planeten.

Nu er vi mange. Vi har hele nationer, der også tilslutter sig det Nye Paradigme, og vi kan alle se, at udsigterne til en fremgangsrig og smuk fremtid for alle nationer er inden for rækkevidde. Jeg beder derfor hver og én af jer til, at, midt i den værste lidelse, må vi altid have vort blik rettet, ikke på mudderet under vore fødder, men mod de lysende stjerner foroven.

Mange tak.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche:

Modsatningernes sammenfald – Morgendagens verden. Schiller Instituttets Internationale konference, 30. juni, 2018, Tyskland

Hvis alle europæiske nationer ville gå sammen med Kina, Indien, Japan og også USA og gøre alt dette sammen med de afrikanske stater, der ønsker at blive en del af et sådant forceret program, og annoncere det som en fælles forpligtelse, kunne vi vende flygtningekrisen omkring. Men denne fremgangsmåde kræver en passioneret kærlighed til menneskeheden; præcis, som premierminister Abiy Ahmed fra Etiopien for nylig sagde under et masse møde med en halv million mennesker, kort tid, før han blev udsat for et attentatforsøg; han sagde, »Den eneste måde at gå fremefter på, væk fra al denne historie, er tilgivelse og kærlighed. Hævn er for de svage. Og fordi etiopiere ikke er svage, har vi ikke bug for hævn. Vi vil vinde med kærlighed«.

Så lad os handle ligeså. Verden befinder sig i en utrolig oprørstilstand. Det er meget kompliceret, og jeg mener ikke, at problemerne vil blive løst ved at have en zillion delvise løsninger. Vi har brug for et højere fornuftsgrundlag, som vil forene hele menneskeheden. Jeg mener, vi har nået vejs ende for en epoke, enden på geopolitik. Og vi må nå frem til det Nye Paradigme, hvor vi tænker i banerne for coincidentia oppositorum; det, Xi Jinping har kaldt et »fællesskab for menneskehedens fælles fremtid«. Hvis Europa er villig til at overleve, vil vi organisere de europæiske lande til at gå med i denne indsats.

Download (PDF, Unknown)